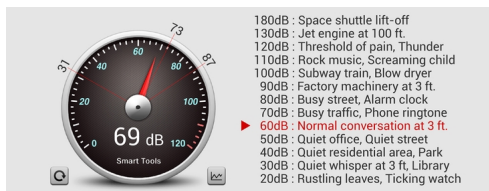

Αναφερόμενος στην [H.D. street 75 0](#), με την οποία είχα την ευκαιρία να συμβιώσω για δέκα ώρες και 400, σχεδόν, χιλιόμετρα τοποθετήθηκα γράφοντας πως, ουδέποτε συμπάθησα τις θορυβώδεις διελεύσεις. Τουναντίον μάλιστα, τις περισσότερες φορές με εκνευρίζουν αφάνταστα. Έως οργής.

Οι θόρυβοι, οί κρότοι, ειδικά οι υψηλής στάθμης και έντασης, ειδικότερα όσοι προκαλούνται άνευ αιτίας και χρησιμότητας είναι, τρόπον τινά, φανατικοί αντίπαλοι. Στις πόλεις, μεγάλη συμμετοχή στην έκκληση θορύβων, έχουν - αναμφιβόλως - κάποια δίκυκλα.

Πιτσιρικάδες με πάπιες, που αργές ούσες, κάνουν αιώνες να εξαφανιστούν από το ακουστικό σου τύμπανο, αλλά και κάποια σκούτερ, με τελικό Αγκράποβιτς, συνδυασμός που, κατά τα φαινόμενα, απευθύνεται σε ακόμα πιο ανώριμες ηλικίες, τα οποία με το πατινάρισμά τους χαλούν τον κόσμο μέχρι να περάσουν. Στους δρόμους όλες αυτές οι θορυβοποιές κατασκευές απέκτησαν τον χαρακτηρισμό «γαμαύτι». Στις παραλίες, είναι τα jet ski που ενδόξως κέρδισαν τον ίδιο χαρακτηρισμό. Για λόγους προφανείς, ακριβείς και ειλικρινείς.

Γαμαύτι: Λέξη σύνθετη προερχόμενη από το γενετήσιο ρήμα και το ουσιαστικό ους. Σαφές το μήνυμά της. Δεν διεκδικώ την πατρότητα, η οποία προήλθε από άγνωστους γλωσσοπλάστες γονείς, πιθανότατα τότε, που η δεκαετία του '60 έσβηνε. Στην ταπεινότητά μου πάντως, κοινωνήθηκε, υπό του σοφού πατρός μου.

Λέγαμε λοιπόν, ότι παρά το γεγονός πως ενοχλούμαι από κάθε είδους γαμαύτι, για κάποιες λίγες στιγμές συμβίωσης με την [75 0](#), παρακινούμενος ποιος ξέρει από ποιόν δίκυκλο ζερζεβούλη, αναλώθηκα σε φίδια πάνω στους γυαλιστερούς δρόμους βοιωτικών πόλεων, με την μαύρη μπούκα της Vance & Hines να παράγει τόσο βαριά ντεσιμπέλ, όσα έκαναν τα

τζάμια των οικιών να τρίζουν και, υποθέτω, τα χείλη των κατοίκων τους, δικαίως να σχηματίζουν ύβρεις, δια να μην είπω κατάρες. Δίκαιες εξίσου και αυτές.

Να υποθέσω επίσης, ότι ένα μικρό ποσοστό των αντιδράσεων θα ήταν θετικό, έως θαυμαστικό, και θα προερχόταν από οπαδούς του θορύβου, ή των προϊόντων του Milwaukee, ή γενικώς ανατρεπτικών στοιχείων. Ουδέν κακόν αμιγές ...χειρότερου

Συμπέρασμα I: Να λοιπόν, που ένα αντικείμενο αλλάζει την συμπεριφορά μας, έστω και για λίγο. Αβίαστα φτάνουμε, στο βάσιμο της ύπαρξης της δυαδικότητας του ανθρώπου. Όπως στο ψηφιδωτό του φιλήσυχου, κάπου υπάρχουν θορυβώδη νταμάκια, έτσι και ο φιλειρηνιστής κρύβει κάπου μέσα του έναν πολέμαρχο. Στον συντηρητικό υπάρχει ένα θαμμένο κομμάτι επαναστατικότητας, ο τακτικός έχει ένα τμήμα αταξίας και vice versa και ούτω καθεξής. Πολύ κατανοητά το θέτει κι' ο Stanley Kubrick, δια στόματος Matthew Montine στο αξαίσια αντιμιλιταριστικό έπος, full metal jacket.

Αυτό που λείπει, είναι η θρυαλλίδα, για να ανακαλύψουμε το κρυμμένο κομμάτι της δυαδικότητάς μας. Που καμιά φορά θα μας τρομάξει τόσο με την ύπαρξή του, όσο και με την εκδήλωσή του. Όπως τρόμαξε κι εμένα με τις αλητείες μου, στις ήσυχες κωμοπόλεις. Από την άλλη βέβαια, καθώς εκδηλώνεται αυτή η συμπεριφορά, αποκτάς μεγαλύτερη αυτογνωσία και πολεμάς πιο αποτελεσματικά τα σκοτεινά σου σημεία. Αν, βεβαίως, όλα αυτά αφενός τα αντιλαμβάνεσαι, αφετέρου σε ενδιαφέρουν.

Ενδέχεται, τέλος, να αποκτήσεις μεγαλύτερη ανεκτικότητα, απέναντι σε θορυβοποιούς, πράγμα που δεν είμαι καθόλου σίγουρος αν είναι αρνητικό ή θετικό. Παράδειγμα: Είσαι στην παραλία, ο ήλιος σιγοψήνει το δέρμα σου, κάτι διαβάζεις, ακούς το κυματάκι που ανακατεύει με χάρη την άμμο και τις στιγμές της ηρεμίας, έρχεται να κατασπαράξει αυτό το τίκι – τάκα, τίκι - τάκα από τις ξυλορακέτες. Ασε που καμιά φορά έρχεται και το φλούο τόπι κατά πάνω σου ως εχθρικό βλήμα.

Αν τέλος πάντων πρόκειται περί καλλίπυγων νεαρών και χαριτωμένων υπάρξεων γένους θηλυκού, με τα γελάκια τους και την ανεπιτήδευτη γοητεία τους, είσαι πιο ανεκτικός. Αν όμως πρόκειται περί τίποτα αρκουδιάρων, που γαρνίρουν την ηχορύπανση της ξυλορακέτας με βροντώδη και απολύτως περιττά, δίχως ίχνος κάποιου έστω χιούμορ, σχόλια, ε, τότε μαζεύεις τα τσουμπλέκια σου και αποχωρείς. Ακόμα ενοχλητικότερο φαινόμενο στις παραλίες, η εμμονή των χειριστών jet ski, να περιστρέφονται στο ίδιο σημείο και να παράγουν τη δίχρονη ηχορύπανση τους, γαρνιρισμένη με τον παφλασμό του

σκαριού τους.

Συνεπώς: Ολίγη σύνεση στη χρήση οποιουδήποτε γαμαύτι (η λέξη είναι ουσιαστικό γένους ουδέτερου, κλίνεται αλλά την χρησιμοποιώ άκλιτη δια λόγους αισθητικής) κανένα δεν θα έβλαπτε, ειδικά τώρα που το επερχόμενο θέρος τα πορτοπαράθυρα παραμένουν ανοικτά. Το σημειώνω αν και γνωρίζω ότι η παραπάνω προτροπή δεν είναι παρά ένα γράμμα κενό.

Συμπέρασμα II: το, κάθε, γαμαύτι είναι αντιπολιτισμικό.